

Gotareke hîlbijartî ji Rojnameya KURDISTAN Welat-Weten

*Mîr Abdurehman Bedirxan

Guhestina tîpan: Rêberê Silvî

Weten, ango welatê miro, cismek we ye ku yên ji wî cismî mutesor dibin, xelqên wê derê ne. De wêca(vêca) hingî miroyên welatekî xwey qiwet bibin, hewqas ax û perê wî welatî xwey qiwet dibe.

Hingê babê min ji Kurdistanê rabî(rabû), ew memûrên hikumet rêdike ser gund û bajarên Kurdistanê, wek mara, xûna xelqên Kurdistanê vedixun. Ne mezina haj kiçika, ne kiçika haj mezina maye. Welatê kurda wek cismekî birîndar bê hal maye. Heger kurd wê birîna memûrên hikumetê li wî cismî vekirîn derman nekin, heyfa min têt, ew cisim, ango Kurdistan, ew ax û perê wî welatî, ew dar û berê wî, ciyê hinde zaro mezin kirîn, hinde miro xweyî kirîn, wê bin xak bibit..!! . Ango Misqof ê bêt ser wê axê rune, zaroyên wî welatî jar û reben bibin, kurd ê bibînin ku ew axa zaroyên xwe hinde delalî mezin kirî, wê bikeve nav destê biyaniya de, ew zaroyên ser wê axê mizin bîne(bûne), wê bibin êsîrên biyaniya, ew bab û dayikên dil nadin bêjin zaroyên xwe avekê bide min, wê bibin xidmetkarên eskerê Misqof, wê xidmetka şerabê ji eskerê Misqof re bikin.

Gelî kurdino, halê we xirab e, haj xwe hebin, heger ûn(hun) deng û destê xwe hilneynin, her ho(wilo) bimînin, ev birîna hikumet li we vedike, wê her mezin bibe heta we dikuje. Kurd hinde ciwanmêr in, sahib xîret in, çire wek pezî nav destê memûrên zalim, heqîr û rezîl bibin?. Ma ûn ne miro(mirov) in, ma ûn ji xelqên dî kêmtir in?, ûn hema hevdu dikujin, qet fenakirin(na nerin) wan memûrên neyarê ruh û malê we, ew her roj çend sedeka ji we dikujin, lê we haj xwe nîne!!...Pêximber ferman kiriye ku heger memûrekî zalim hate ser we, wî pê

dest û devê xwe, heger nebî(nebû), bi şîrê(şûrê) xwe ji ser xwe hilînin. Nebêjin em nikarin, wekî mirv vî(xwest), mirov dikare.

Ûn qenc bizanibin ku heger ji Misqof an ji Ecem neyarek hate ser we, hikumet tu eskerî rênake ser we, divê we xwe haj xwe hebit. Ev hikumeta vî zemanî hewqas xirab biye(bûye) ku haj kesî nema ye. Xelqê Istanbolê jî ji hikumetê gelek aciz bîne, ew jî jar û reben bîne, fedkirin(dinerin) derdê serê xwe, gelek ji wan hawar û gazî kirin, şikat(gilî) li nik Xinkar(Sultan) kirin, Xinkar guh neda dengê wan. Ser rehetiya xwe, gelek ji wan nefî bîn(bûn), ew dîsa natirsin, heqê xwe dixwazin.

Ermenî ji zulma dewletê aciz bîn, dengê xwe hîlanîn, destê xwe hîlanîn, heqê xwe dixwazin, lê çiku kurd cahil in, dest kujtina Ermeniya kirin, kujtina wan li ser kurdan guneh e, ûn ji wan mezlûmtir in, lê çiku ûn cahil in, we haj xwe nine, ûn dengê xwe dernayinin, nexwe xirabiya li we dibe li Ermeniya nabe. We dît hikumetê çi zulm li we, li Hemawenda kir?, niho, heçku(ji ber ku) tu Hemawend li Kurdistanê neman, Hemawend hindik bîn, lewma hikumetê karî wan hemiya bigre bikuje, lê heger ûn hemî bi tîfaq bîn(bin), tukes nikare we, heger ev bêtifaqî li ser we dewam bike, qebîleyên kurda hemî yek û yek, wek Hemawenda wê ji Kurdistanê cida bibin, hirde wêde bin, destê zulma memûrên hikumetê jar û feqîr bibin, heyfa min têt wan(...) mîrên kurda nav sotarên wan memûra de misixre dibin.

Êdî bes e, çavê xwe vekin, destê xwe hilînin, şîrên xwe bikşînin, welatê we nav agirî de maye, ûn hemî nav tehlûkeyê de ne, tu emniyet ji we re,

D.R (9)